

Udførsel baade af Kreaturer og Kød. Det ærede Medlem maa ikke have hørt, hvad jeg har sagt. Jeg sagde nemlig, at hvis man gik til Udførsel af Kød, saa ordnede vi jo Kreatureksporten paa samme Maade, som Svineeksporten har været ordnet. Man har ikke eksporteret levende Svin, sagde jeg, men Flæsk af Svin, og der kunde heller ikke være noget som helst i Vejen for, at man ordnede sig paa den Maade, at man slagtede Kreaturerne herhjemme og eksporterede Kødet. Det er i det hele taget et stort Spørgsmaal, om man ikke har begaaet en Fejl ved ikke for længe siden at ordne sig paa denne Maade. Det er muligt, at Landbrugerne vilde have faaet meget mere ud af deres Dyr, hvis de havde slagtet dem herhjemme og eksporteret Kødet i Stedet for at eksportere Dyrene i levende Tilstand.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlems Bemærkninger om, hvad der bliver gjort fra Myndighedernes Side for at faa Importen af de forskellige Varer i Gang. Dog vil jeg sige, at det ærede Medlems Udtalelser forekommer mig at vidne om en Mistænksomhed, som man næsten ikke skulde vente at finde, efter at det ærede Medlem dog nu i Aarevis har haft Lejlighed til at se, at der er gjort alt, hvad der overhovedet kan gøres, for at faa baade Eksporten og Importen til at foregaa paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Det ærede Medlem spørger: Hvad gøres der nu for at skaffe Tonnage til den Majs, der er købt? Ja, hvad hjælper det at skaffe Tonnage, saa længe man ikke kan faa Udførselstilladelse for Majsen? Der er ikke Tvivl om, at Majsen kunde blive afskibet i samme Øjeblik, man havde Udførselstilladelsen. Efter hvad der foreligger oplyst for mig, er der ikke i Øjeblikket en saadan Mangel paa Tonnage, at Afskibning ikke med det første vilde kunne finde Sted. Der er vistnok tilstrækkelig Tonnage til Afskibning af de Varer, der ligger i nordamerikanske Havne. Hvad det skorter paa, er Tilladelse til at udføre Varerne fra de Lande, hvor de er købte og ligger oplagrede. Det har navnlig hidtil været vanskeligt at faa Tilladelse til at udføre Majs fra La Plata, hvor der som bekendt ligger meget store Mængder af Majs, og hvor man har kunnet købe Majs til en billigere Pris, end Varen har kunnet faas til i de nordamerikanske Fristater. Men det hjælper ikke noget, at vi har købt Majs, og at vi har Tonnage til at hjemføre den, naar Udførselstilladelsen ikke kan erhverves. Det ærede Medlem sagde, at de private Forretningsmænd var ganske anderledes paa Højde med Situationen end

Regeringens Udvalg. Saa vidt jeg ved, har ogsaa private Folk købt Majs i Sydamerika, og det er dog ikke tænkeligt, at disse private Folk ikke ligesom de, der har købt Flæsk, skulde gøre sig de yderste Anstrengelser for at faa Varerne her til Landet, saa meget mere som der er faldende Priser, og derfor Udsigt til større Tab, jo længere Varen bliver liggende derovre. Men det vil, som sagt, den højtærede Indenrigsminister sikkert selv svare paa. Jeg vil blot udtale min Forundring over, at det ærede Medlem viser en saadan Mistilid i en Tid som denne, hvor der sikkert fra alle Sider gøres, hvad der kan gøres, for at faa Sagerne til at gaa paa bedst mulig Maade.

Ulrich: Den højtærede Indenrigsminister udtalte ved Fremsettelsen af dette Lovforslag, at Kødloven i alt væsentligt havde virket tilfredsstillende for Forbrugerne og for Producenterne, men derimod ikke havde virket tilfredsstillende for Mellemhandlerne. Dette er vist fuldstændig rigtigt. Det er sikkert hævet over al Tvivl, at Kødordningen, som den er praktiseret gennem Administrationen, har virket ret ødelæggende for Slagterne, og det er selvfølgelig overordentlig uheldigt, at Lovgivningsmagten træffer Foranstaltninger, som virker ødelæggende for en enkelt Klasse af Samfundets Medlemmer. Derfor ser jeg fuldt ud, at der maa findes en Forandring Sted paa dette Omraade. Men det kan jo ikke hjælpe at ville gøre Forandringer i den bestaaende Lov, naar Resultatet deraf blot bliver, at den kommer til at virke utilfredsstillende for dem, den nu har virket tilfredsstillende for. Og skulde man, som det lod til at være Ministerens Mening, gaa over til at kæde dette Lovforslag sammen med Indførelsen af Maksimalpris paa levende Kreaturer, vilde en saadan Ordning komme til at virke utilfredsstillende baade for Forbrugerne og Producenterne, men derimod tilfredsstillende for Slagterne. Et saadant Resultat kunde jo aldeles ikke være tilfredsstillende for os her i Tinget, og derfor maa man efter min Mening gaa imod et saadant Forslag.

Den eneste Regulator, der overhovedet findes for Kødpriserne, er Flæsken. Vi har ved Loven om Smør- og Mælkeordningen truffet saadanne Foranstaltninger, som ogsaa allerede har baaret Frugt, at Flæsken kommer frem i rigeligere Mængde end hidtil. Uden al Tvivl vil det ogsaa vedblive dermed, og der er